

Μικρά Μυστικά επιθυμοῦν νὰνταλλάξουν: ἡ —Χλόη τῆς Θαλάσσης μετ' τὴν Χλόην τοῦ Κρητισσοῦ, Ἐρδὸς Φοιτητὴν, Δικηγόρον τῆς Νεολαίας καὶ Ῥωμαϊκῆς Σημῶν — τὸ Ζιζάνιον Σχολεῖον μετ' τὸ Ζιζάνιον Γυμνασίον, Ζιζάνιον τῆς Γειτορεῖας, Ζιζάνιον τοῦ Ἀρσακείου, Ζιζάνιον καὶ Ἀετὸν τοῦ Ὁλύμπου (μετὰ τὰ ὀνόματά των) — ὁ Παμπόνηρος Κατεργάτης μετ' τὸν Μικρόν Προπολητῆν, Ἀδραν τῆς Κερκύρας, Ἑλληνικὴν Ψυχὴν καὶ Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα. — ἡ Περθεσσα Καρδία μετ' τὴν Χαλκιδικὴν Νύκτα (τὴν ὅποιαν ἀσπάζεται) Πουητικὸν Νάρκισσον καὶ Ναυσικῆν (τῆς ὅποιας ζητεῖ τὸ ὄνομα) — ὁ Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης μετ' τὴν Νεολαίαν τῶν Παρισίων, Φουγάρο τῆς Εὐγενίας καὶ Παριστριαν — ὁ Δαρφροστεφῆς Νάυαρχος μετ' τὴν Περίλποτον Ὀργανήν, Σεμνήν Κόρην καὶ Γλυκὸ Φιλίππον — τὸ Κρητικὸν Κάστανον μετ' τὴν Εὐαγγέλιον Μαυρομάταν (ὡς σπάνιον), Τσιγγαροῦ Ἑλληνολογικῆς, Ψευδοδικηγόρον καὶ Ἑλληνικὴν Ψυχὴν (μετὰ τὰ ὀνόματά των, ἀνθ' ὅλων) — ἡ Εὐθύμιος Κόρη μετ' τὴν Ἐσμερῶλδαν, Ἑλληνικὴν Εὐρυτανίαν, Νεράϊδαν τῶν Σπετεῶν καὶ Κελαϊδίστραν (εἰ δυνατόν μετὰ τὰ ὀνόματά των) — ὁ Νυκτοκράδης μετ' τὴν Ἐπιφωσκουσαν Ἠδὴ Νυκτολοῦλουδον, Μαρταρίνη τῆς Ἰλίου (μετὰ τὸ ὄνομα τῆς), Μαστιχα τῆς Ἰλίου καὶ Χακίην Μαργαρίταν — ὁ Ψευδοδικηγόρος μετ' τὴν Ἑλληνικὴν Ναυαρχίδα, Γαλλικὴν Ναυαρχίδα καὶ Κῆμα τοῦ Δουδάβεως (εἰ δυνατόν μετὰ τὰ ὀνόματά των) — ἡ Μόνιος μετ' τὴν Περθεσσάν Καρδίαν, Περίλποτον Ὀργανήν, Ἀρθος τῆς Ἱπποκρήσσης, Πένθυμον Κυπάρισσον καὶ Φιλιππεῖον Τρουγόνα (ὅσα θέλου μετὰ τὰ ὀνόματά των) — ἡ Κωπηλάτις Κόρην μετ' τὸν Φάρον τοῦ Λεάνδρου, Ἀπτόνον τοῦ Νέστορος, Μέγαν Ἀλέξανδρον, Κόρην τοῦ Στριώνος καὶ Παρθενίδα — ὁ Παρωμένος Καύκασιος μετ' τὸν Ἀρθος τοῦ Μαΐου, Ἐθνομον Κόρην, Τρεμοσύνον Ἀστέρην καὶ Κῆμα τοῦ Δουδάβεως — ἡ Κόκκινη Ἐχοχὴ μετ' τὸ Ἰλίου Μέλαθρον (μετὰ τὰ ὀνόματά των) — τὸ Ἀρθος Μαΐου μετ' τὸν Λοιονισμένον Μαῖον, Ἀγγελος τῆς Εὐτυχίας, Κανακίαν, Ἀρθος Ἀρθέον καὶ Μαραμένον Φύλλον — ἡ Πτερωτὴ Ταξιδιώτισ μετ' τὴν Ἀττικὴν Νύκτα, Κρητικὸν Κάστανον, Στεγαμῶν τοῦ Ἀνέμου (μετὰ τὰ ὀνόματά των), καὶ Ἱσπερίαν Φανόν Ἱσπερίαν — ἡ Ἄδρα τῆς Κερκύρας μετ' τὸν Φουγάρο τῆς Εὐγενίας, Ἑλληνικὴν Ψυχὴν, Ποιμενίδα τοῦ Παραγαϊκοῦ, Ἀγάπην τῆς Νεδετητος καὶ Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης (ἀνθ' ὅλων μετὰ τὰ ὀνόματά των) — τὸ Λευκὸν Κρίνον μετ' τὴν Λευκὴν Ἀκακίαν, Εὐαγγέλιον Μαυρομάταν, Λιαδὸν Ὀυρανίον, Ῥηφίπτετὴν Ἀετὸν καὶ Ἐσπερίαν — ἡ Τρούχηρα μετ' τὴν Νεράϊδαν τῶν Σπετεῶν (μετὰ τὰ ὀνόματά των) — τὸ Ἀι-Λαίφ τῶν Πατησίων μετ' τὸν Βέβελπιδαν, Ἀργυροῦν Συρίκτραν καὶ Εὐαγγέλιον Βοώπιδα — ἡ Κόρη τοῦ Δουδάβεως μετ' τὴν Μετεδεδένιαν, Δικηγόρον τῆς Νεολαίας, Λεσθιακὸν Ἀρθος (μετὰ τὰ ὀνόματά των) καὶ Προκυμαίαν Σμύρνης — ἡ Πένθυμος Κυπάρισσος μετ' τὴν Ἀνοιξιότικὴν Βραδύαν, Ἐθνομον Κόρην, Μελαγχολικὴν Σεληνολάτριδα, Δικηγόρος τῆς Νεολαίας καὶ Ἐξόριστον Ναπολέοντα — ἡ Οὐειροπόλος Ψυχὴ μετ' τὸ Λευκὸν Κρίνον, Ἀρθος Μαΐου, Ἀνοιξιότικὴν Βραδύαν, Περονόπορον Αἰγίον καὶ Σημῶν τῆς Ἀγίας Λαύρας — ἡ Εὐαγγέλιον Μαυρομάταν μετ' τὴν Φλόρον Εὐαγγελλοῦσαν, Νεολαίαν τῶν Παρισίων, Ἰλίου Μέλαθρον, Ἰλιον τοῦ Ζεφύρου καὶ Πατησίων Βαρζάρην (εἰ δυνατόν μετὰ τὰ ὀνόματά των) ἡ Φιλόμοσος Νέωττος μετ' τὴν Καλλιπέλαδον Ἀηδόνα, Μελαγχολικὴν Ἑλληνίδα, Περίλποτον Κερκυραίαν καὶ Ταπεινὸν Ἴον — ἡ Ἀυθαμιώτις Ἄδρα μετ' τὴν Πειραικὴν Ἄδραν, Συμφορικὴν Ἄδραν, Ἄδραν τῆς Κερκύρας, Φαληρικὴν Ἄδραν καὶ Διοπτροροῦσαν — ὁ Ἱσπερίαν Φανόν μετ' τὴν Ἱσπερίαν Φανόν.

τὴν Ἱσπερίαν Φανόν — τὸ Κεντρί μετ' τὴν Τετραπέρατην, Κρητικὴν Σημῶν, Παριστριαν, Ἀγγελος τῆς Ἀγάπης καὶ Μεσοποταμίτισσαν — ὁ Βασίλειος τοῦ Κατεργῶν μετ' τὴν Ἱσπερίαν Φανόν, Νεολαία, Νεοταλγοῦσαν Ἑλληνίδα, Ἐξόριστον Ναπολέοντα, Κῆμα τῆς Δευδάδως καὶ Ἀποπτεῦσαν Ἑλληνα — ὁ Κουκαλίτης μετ' τὴν Ἱσπερίαν Φανόν, Ἑλληνίδα, Νεολαίαν τῶν Παρισίων, Νεοταλγοῦσαν Ἑλληνα καὶ Εὐαγγέλιον Ναυτοπούλου (μετὰ τὰ ὀνόματά των) — Ἡθαγόρας ὁ Σόμπος μετ' τὴν Πηλοιστῆν Σεληνὴν, Ζιζάνιον τοῦ Ἀρσακείου, Σεμνήν Κόρην, Μακρίκην Βικόνια καὶ Σοφὸν Πιττακόν — ἡ Λιακὴ Μαργαρίτα μετ' τὴν Ἐσμερῶλδαν, Ἀρθος Μαΐου, Ἄλμυρον, Κῆμα, Μολδα, Λαθεὶ καὶ Ἀνεμοσάλην.

Ἀπὸ ἑνα γλυκὸ φιλάκι στέλλει ἡ Διαπλάσις πρὸς τοὺς φίλους τῆς Ἀλλοπερομένης [E] διὰ τὴν ὠραίαν φαντασίαν τῆς ἐπιστολῆς σου ἔλαθα καὶ τὰς Ἀσκήσεις σου διὰ τὸν Διαγωμισμὸν, ἀλλ' εἶνε νομίζω ἀκόμη ἀψήσθη πρῶτα νὰ προκηρυχθῇ! Ἱσπερίαν Φανόν (χαίρω πῶς εἶσαι τώρα καλά, καλλιτέρα καὶ ἀπὸ πρῶτα ἔλαθα ὅτι, μοῦ ἔστειλες καὶ ἡσύχασε) Φουγάρο τῆς Εὐγενίας (αὐτὸ συμβαίνει κάποτε μετὰ τὴν ἐπιστολὴν ποὺ ἔχουν παραγγεῖλαι ἀργὰ ἀπάντησάν, διότι τὰς πέντε πρῶτα ὁ ὑπάλληλος, ὁ ὁποῖος δὲ ἐπέλεξε τὴν παραγγεῖλαι, καὶ ἀρ' οὗ μοῦ τὰς ἐπιστρώφας μετ' τὴν σημεῖωσιν ὅτι ἡ παραγγεῖλαι ἐξελείβετο, τότε ἀπάντων εἰς τὴν Ἀλληγογραφίαν) Π.Β. Σταματούλην (ἔστειλα τοὺς δύο τόμους) Παραδείσιον Πετηνὸν (ἔχει καλῶς) Μόνιος (αὐτὸ ἐννοεῖται, διότι πάντοτε ἀπάντων εἰς τὰς ἐπιστολὰς ποὺ λαμβάνω ἢ περὶ ἧς μ' ἐρωτᾷς δὲν εἶνε συνδρομήτρια) Σκοπὴν τῶν Ἀθηναίων [E] χαίρω πῶς ἔγιγες καλά, καὶ σ' εὐχαριστῶ πῶς μοῦ ἔγραψες ἀμέσως τῶσον ὠραία ἐπιστολήν· τώρα περιμένω καὶ ἄλλη, «μετ' ἀποδοῦν» (ἂν ἔλασσαν τῆς Ἀρθος) Ἀρθος (αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές) Ἀρθος τῆς Ἐρημίου (ἡ ὁποία δὲν εἰσπέρει νὰ μου παραστήσῃ πῶσον εὐχαρίστησιν τῆς προσέξω, διότι ὁδὲν εἶνε κομπλιμέντσα) εὐχαρίστως δέχομαι καὶ τὴν ἀδελφὴν τῆς, ἀρκεῖ νὰ μοῦ γράψῃ ἢ ἴδια καὶ νὰ μου προτείνῃ ψευδώνυμα πρὸς ἐκλογὴν) Πτερωτὴ Ταξιδιώτισ (ἔστειλα) καλὸν τὸ Π. Πνεῦμα! Ἑλληνικὸν Ἀερίκι (ἔστειλα ὅτι εἰσπέρει, καθὼς καὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀδελφῆς σου, τὴν ὅποιαν ἀσπάζομαι: αἱ προτάσεις σου εἰς τὸ προσεχές) Δικατερίνην Πλαπούτα («Βιβλίον Συμπεφορησά» ἔχω) τιμᾶται λεπτά 60) Ἑλληνα Κόρη (ἔστειλα τὸν 1899) Ρόδον Αἰγίου (σοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ὁδηγὸς τοῦ Συνδρομητοῦ Κερ. 1Α' εἰς τὸ ἴον φύλλον τοῦ ἔτους τοῦ σου) Μαριάν Θ. Μηταράκη (ἄλλο ψευδώνυμον, μικρόλα μου, διότι αὐτὸ δὲν εἶνε ἐλευθερὸν) εἶπα εἰς τὸν κ. Καρμύσιον πῶσον σοῦ ἤρσεν ἡ Ἱστορία τοῦ Μηδενίου, καὶ εἰς περιμένεις καὶ τὴν συνέχειαν) Μικρὰν Βεδοῦσαν (ἔχει καλῶς ἐπιμέλειαν) τώρα ὅσον εἰσπέρει, διὰ νὰ ἐπιστρέψῃς εἰς τὴν Αἴγυτον μετὰ καλὸν βαθμὸν) Ἑλληνικὴν Σημῶν (ὅλοι εἶνε καλά καὶ σε ἀντασπάζονται καὶ δὲν ἤθευρες μετὰ τὴν χαρὰν εἶδαν τὸ γράμμα σου ὑστερ' ἀπὸ τῶσον καιρὸν· τί γίνονται τὰ ἀδελφία) ἡ Ναυτοπούλου τοῦ Νείλου (τὰ «Διηγήματα» σοῦ ἐστράφησαν ἐπὶ συστάσει πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Γρίκων, πῶς δὲν τα ἔλαβες; ἐρώτησε τὸν κ. Γρίκων καὶ ξαναγράψε μοῦ) Λευκὴν Ἀκακίαν (χαίρω πῶς ἔγιγες καλά) νὰ εἶσαι τώρα ἐπιμελὴς εἰς τὰ μαθήματά σου, καὶ νὰ ἴδῃς τί γλήγορα ποῦ θὰ ἐανάληθ' ὁ καλοκαῖρ' Ψευδοδικηγόρον (ἔστειλα) πραγματικῶς φαίνεται ὅτι ὁ Ζορρές εἰσιμάζει μεγάλα κατὰ διὰ τοὺς ταξιδιώτας... Τριανταφυλλένιαν, Ἀνθοῦσαν Νεδετητα (πολὺ σοστά, φιλάτη μου) καὶ τὸ ὄργανον ποῦ ἤρσιες νὰ μαζάνῃς, μοῦ ἀρέσει πάρα πολύ) Ἰλίου Μέλαθρον, Διοσκουρούς, Σινετην Πηνελόπην, Περονόπορον Αἰγίου κτλ. κτλ.

Εἰς ὄσας ἐπιστολὰς ἔλαθα μετὰ τὴν 29 Σεπτεμβρίου ἀπαντήσω εἰς τὸ προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

- 424. Αεζιγίφιος. Μία πρόθεσις, δύο σύνδεσμοι, κ' ἑν ἀριθμητικὸν Γεννοῦν ἑνα τὸν μόντευον, παράρχειον, σοφόν.
425. Στοιχειδγίφιος. Μέλος χρήσεως πολλῆς. Ἐνα γράμμα ἂν ἀλλάξῃς. Σὴ στιγμή δὲ τὸ κωτάξῃ: Νὰ το ἔχουν βασιλεῖς.
426. Μεταγραμματισμός. Δύο κεφαλὰς ἀλλάξω μετὰ τὸ σῶμα τὸ αὐτό, Κι' ἀπ' τὰς κεφαλὰς τῶν ταύρων εἰς τὸ σῶμα τῶν [πετώ]
427. Μωσαϊκόν. Τίς ἐνδοξώτατος ἕρρισκεται ἀρχαῖος Μέσα ἐπὶ φρᾶσι μάντις σπουδαῖος;
428. Κυβόλεξον. = Εἶνε γλυκὺ. = Ἀνθυμεινόν. = Ρήμα. = Ἐπίρρημα.
429. Τρίγωνον. Διὲ τῶν γραμμάτων ΔΗΛΙΑΔΝΕΟΟΥΣΥ' σχημάτισον ἰσόπλευρον τρίγωνον, τοῦ ὁποῖου ἐκάστη πλευρὰ ἀπαποτελῆ λείην ἑκ πέντε γραμμάτων.
430. Πρὸβλημα. Πρὶ δεκαπέντε ἐτών, εἶχα τὸ δωδέκατον τῆς ἡλικίας ἐνδὸς συμμαθητοῦ μου. Ποῖαν ἡλικίαν ἔχω ἐγὼ καὶ ποῖαν ὁ συμμαθητὴς μου;
431. Φωνηεντολόγον. μ - π - δ σ κ λ - κ θ ς ς - τ τ - γ ρ μ θ - μ θ ε
432. Γρίφος. ΜΕΠΘΜΑ δεὶνα Τ.
433. ΑΥΣΕΙΣ.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

Επιβλόμενον ὑπὸ τοῦ Ἱπουργείου τῆς Παιδείας ὡς τὸ κατ' ἐξοχὴν παιδικὸν περιοδικὸν σύγγραμμα, ἀληθεῖς παρασχόν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν ὑπηρεσίας καὶ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμένικου Πατριαρχείου Κωνσταντινουπόλεως ὡς ἀνάγνωσμα ἀριστον καὶ χρησιμώτατον εἰς τοὺς παῖδας.
ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΔΙ' ἘΝ ἜΤΟΣ Ἑσωτερικῶν δραχ. 7.— Ἑσωτερικῶν φρ. χρ. 6.
ΕΚΔΑΪΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ Η ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ
ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ Ἐν Ἑλλάδι λ.ε. 15.— Ἐν τῷ Ἐξῶτ. φρ. χρ. 0.15
ΓΡΑΦΕΙΟΝ ἐν Ἀθήναις Ὁδὸς Πατησίων, ἀριθ. 11 Β, παρὰ τὰ Χαυτεῖα
Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Ὀκτωβρίου 1901 Ἔτος 23ον. — Ἀριθ. 41

Ο ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ ΟΡΕΝΟΚΟΣ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ὑπὸ ἸΟΥΔΙΟΥ ΒΕΡΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ' (Συνέχεια.) ΛΥΜΒΟΛΙΑΙΟΝ
Ἰπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν δύο κυβερνητῶν, ἐκάνονίσθησαν τότε τὰ τῆς ἐγκαταστάσεως. Μολονότι τὰ παστὰ κρέατα, αἰ κονσέρβαι, τὸ ἄλευρον τῆς μκνιόκας, δὲν τοὺς ἔλειπαν, οὐχ ἦττον ἀπεφάσιζαν νὰ φυλάξουν τὰς προμηθεῖας ταύτας διὰ τὸ τελεῖδιον, μὴπως ἤθελεν εὐρεθῶσιν ἑσπερημένοι. Ὁ Βαλδῆξ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀνδρῶπων του θὰ ἐφορτῶνον τοὺς τάκτους. Ὁ Βαλδῆξ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀνδρῶπων του θὰ ἐφορτῶνον τοὺς τάκτους. Ὁ Βαλδῆξ καὶ δύο ἐκ τῶν ἀνδρῶπων του θὰ ἐφορτῶνον τοὺς τάκτους.

Ὁ Ἰακώβος Ἑλλῶν ἐμολόγησεν ὅτι ὁ λοχίας εἶχε δικαίον. Ἡ εἰκοσιτετραώρης ἐκείνη ἀνάπαυσις ἐπέβλητο εἰς τὴν Παυλίαν Κερμῶν, λαμβανομένη ὑπ' ὄψιν τῶν κόπων τοῦ ὁποῖου ὀπῆται ἡ μέγχι Σίντα-Ζουάνας πεζοπορία. — Ἀγαπήτῃ μου Παύλε, εἶπεν, ὁ θεὸς ὅς σου εἶνε καλὸς σύμβουλος... Ἐχεῖς τῶν ἐκείνων ἀναγκῶν ἀνακνύστω, διὰ νὰνα κινήσῃς ὅλας σου τὰς δυνάμεις. Μείνε λοιπὸν ἐδῶ. Ὁ Βαλδῆξ καὶ ἐγὼ εἴμεθα ἄρκετοί διὰ τὸν σκοπὸν τῆς ἐκδρομῆς. — Μήπως θέλετε μαζί σας καὶ κωνὴν βρετανικόν; ἡρώτησεν ὁ Γερμανὸς Πατέρων. — Ὁχι, φίλε μου, ἀπεκρίθη ὁ Ἰακώβος Ἑλλῶν· αἱ Γουαρχαρίνοι δὲν εἶνε σπάνια φυτὰ... Μείνε λοιπὸν καὶ σὺ ἐδῶ, καὶ βοτανολόγητε ὅσον θέλεις. Φεύγων, ὁ Ἰακώβος Ἑλλῶν ἐσύστησεν εἰς τὸν Πάσσαλ νὰ προετοιμάσῃ τὰ τοῦ ταξιδίου. Ὅσον διὰ τὸν Βαλδῆξ καὶ δι' αὐτόν, ἠλπίσαν ὅτι ὅσα ἐπαρῆγοντο μετὰ δύο ὥρας, καὶ ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν θὰ παρέτεινον τὴν ἐξερευνησιν πέραν τοῦ ὁρισθέντος διαστήματος.

Μετὸν τρόπον ζωγραφημένον ἐπὶ τοῦ προσώπου του, ἐδίστασε πρὸς στιγμὴν. (Σελ. 326. σ.ήλ. γ.)

Ὁ ἕνας λοιπὸν μετ' τὴν καρμινίαν ἐπ' ὠμῶν, καὶ ὁ ἄλλος μετ' τὴν πέλεκυν εἰς τὴν ζώνην, ἀφῆκαν τοὺς συντρόφους των καὶ μετ' ἐλίγον ἐξερνήσθησαν κάτωθεν τῶν πρώτων δένδρων τοῦ δάσους. Ἦτο ἡ ἐνάτη πρωτὴν ὥρα. Ὁ ἡλῖος ἐπλημύρσει τὸ δάσος μετὰ τὰς πυρῆνας τοῦ ἡλίου, ἀλλ' εὐτυχῶς τὰ φύλλα του ἦσαν πυκνά. Εἰς τὸν Ἄνω Ὀρεινόν, καὶ μετὰ τὸ βουνα δὲν εἶνε δένδρῶστα μέχρι τῆς κορυφῆς τῶν, ὅπως τὰ βουνα τοῦ Μόσσο, ἀλλὰ τὰ δάση εἶνε πλουσιώτατα εἰς βλαστήματα ποικίλα ἐδάφους παρθένου. Τὸ δάσος τοῦτο τῆς Σιέρρα-Παρίμας ἐφαίνετο ἑρμητικόν. Ἐν τούτοις ἀπὸ μερικὰ σημεῖα, γέρτα πατημένα, κλάδους σπαμένους, ἴχνη ποδῶν, ὁ Βαλδῆξ ἐβεβαίωθη εὐ-

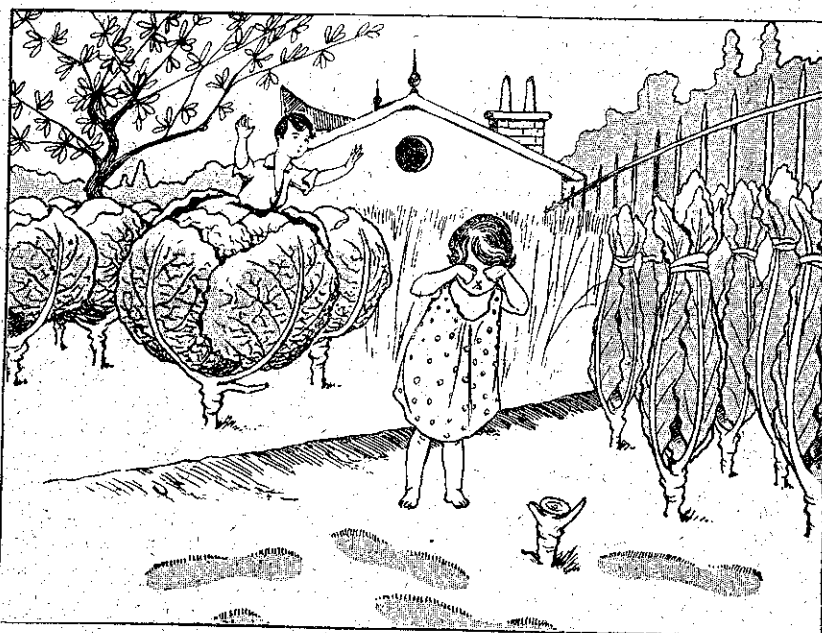

Ο ΛΑΧΑΝΑΚΗΣ ΚΑΙ Η ΜΑΡΟΥΛΙΩ

ΙΣΤΟΡΙΟΝ ΔΙΑ ΠΟΛΥ ΜΙΚΡΑ ΠΑΙΔΙΑ

Z.

“Αμα η Μαρουλιώ έφθασε ‘στο μέρος, που ησαν φυτευμένα τα μαρουλία, κυττάζει να εύρη το σπίτι της... τίποτα!

“Ενας κακός άνθρωπος είχε κόψη το μαρουλι για να κάμη σολάτα!!

Και τώρα, τί θα γίνη η μικρούλα Μαρουλιώ χωρίς σπίτι; Που θά κοιμηθῆ; που θά ζεσταθῆ την νύκτα, που κάμνει τόσο κρύο;... Συμφορά της! συμφορά της!

Και το καίμενο το κοριτσάκι άρχισε να κλαίη και να ξεφωνίζη τόσο δυνατά, ώστε την άκουσε το αγοράκι του λαχανού, ο Λαχανάκης, και παραμέρισε τα φύλλα του λαχανού, κ' έπρξελε το κεφαλάκι του κοριτσίτου:

— Γιατί κλαίς, μικρή μου Μαρουλιώ.

Τι απέγινε ύστερα, θά σας το πῶ μεθαύριον.

Η ΚΥΡΑ ΜΑΡΟΥΛΙΩ

Ο ΑΝΕΥΘΙΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

“Από τας θλιβεράς αυτὰς σκέψεις απέσπασε τον δυστυχῆ Ὀρδερίκον η προσωπιδόφορος, λέγουσα:

— Βλέπετε το μονοπάτι εκείνο που κατεβαίνει προς το άλλο πλάγι του βουνού Ἅγιος Ουδέρτος; Ὄδηγεῖ κατ'εὐθείαν εἰς τὸν πύργον τοῦ Βερνάζου. Εἰς δύο ὥρας μόνον αἱ γυναῖκες αὐταὶ εἰμποροῦν να κάμουν τὸν δρόμον. Θέλετε, κύριε, να στείλωμεν ἀμέσως τὰ κιδώτια εἰς τὸν πύργον, ἢ προτιμάτε να ἔλθουν μαζί μας εἰς τὸ Μοναστήρι;

— Καὶ ἂν ἐπροτιμῶσα να τα σενδρεύσω ἐγὼ ὁ ἴδιος εἰς τὸν πύργον τοῦ Βερνάζου, ἔπου βιάζομαι να φθάσω; ἀπήντησεν ὁ κ. Ὀρδερίκος μετὰ βραχέων σκέψιν. Θά μὸν ἐκάματε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν τιμὴν καὶ τὴν εὐχαρίστησιν

νά με συνοδεύσετε καὶ σῆς, δεσποινίς.

Τὴν ἀπάντησιν ταύτην τῷ ἐνέπνευσεν ἡ σκέψις, ὅτι ἡ παρουσία μιᾶς νεάνιδος θά ἦτο δι' αὐτὸν προστασία ἀσφαλεστέρη ἴσως ἀπὸ κάθε ἄλλῃν. Ἄλλ' ἡ Ἀδελαΐς, ἡ ὁποία δὲν ὑπόπτειε διόλου τοὺς χιμαίρικους φόβους τοῦ κυρίου Ὀρδερίκου, ἀπήντησε φυσικώτατα:

— Θά το ἐκάμανα πολὺ εὐχαρίστως, ἂν δὲν εἶχα να περιποιηθῶ εἰς τὸ Μοναστήρι τοὺς πληγωμένους, οἱ ὅποιοι δυστυχῶς δὲν εἶνε ὀλίγοι... Ἄν ἤθελατε ἔμεις, κύριε, νακοινοῦμε τὰς ἀχθφόρους μας... Μόνον ποῦ θά γίνη ἀνάγκη ναφιππεύσετε, διότι τὸ μονοπάτι δὲν εἶνε κατάλληλον δι' ἵππασίαν. Ὅσον διὰ τὰ ἐπικίνδυνα μέρη, μὴ φοβηθῆτε, θά συστήσω εἰς μίαν ἀπὸ αυτὰς τὰς γυναῖκας να σας πιάσῃ ἀπὸ τὸ χέρι... — Περιττόν, ἐπιθύρυσεν ὁ κύριος Ὀρδερίκος μετὰ φωνὴν πνιγμένην. Προτιμῶ να ὑπάγω εἰς τὸ Μοναστήρι.

Καὶ βέβαια! ἐπροτιμῶσε τοὺς κινδύνους, τοὺς ὁποίους ἠδύνατο να διατρέξῃ ἐδῶ, ἀπὸ ἐκείνους τοὺς ὁποίους θά ἐπαρουσίαζε τὸ φοβερὸν μονοπάτι μετὰ τὰ ἐπικίνδυνα μέρη.

— Καὶ τὰ κιδώτια; ἠρώτησεν ἡ νεανίς: εἰμπορῶ να τα στείλω;

— Ὅπως ἀγαπάτε, ἐφέλλισεν ὁ κύριος Ὀρδερίκος, ἀποφασισμένος να λυτρώσῃ πρῶτα τὴν ζωὴν του, ἔστω καὶ ἀντὶ τῶν πλουσιῶν ἐκείνων λύτρων. Ὁπωσδήποτε, ἡ κενότης τοῦ στομάχου του τὸν ἐκάμε να ἐνθυμηθῆ τὰ καλάθια μετὰ τὰς ζωοτροφίας, τὰ ὁποία θά ἐπήγγαιναν εἰς τὸ Βέρναζον μαζί μετὰ τὰ κιδώτια τῶν δώρων.

— Για τὸνομα τοῦ Θεοῦ! τὰ φαγητά μου! ἀνέκραξε.

— Ἄ, ναί, εἶπεν ἡ Ἀδελαΐς μετὰ ἡχρὸν γέλωτα: εἶνε ἄλλως τε ἡ μόνῃ ἐλπίς να δειπνήσῃ ἀπόψε καλὰ καὶ ὁ ἀρχηγός μας. “Ε, σῆς, μετὰ τὰ καλάθια! ἐφώνησε πρὸς τὰς ἀχθφόρους, αἱ ὁποία ἀπεμακρύνοντο ἤδη ἔσως ἔχουν καλάθια, να γυρίσουν πίσω ἢ ἄλλες ἄς φύγουν!

Μία ἀπὸ τὰς γυναῖκας, ἡ ὁποία ἔτυχε να ἐνοηθῆ καὶ να ὀμιλῆ τὰ γαλλικά, — καὶ ἦτο πολὺ ὑπερήφανος διὰ τὴν ὑπεροχὴν της αὐτὴν, — ἐξήγησεν εἰς τὰς ἄλλας τὴν διαταγὴν, καὶ ὅσαι ἔφεραν καλάθια, ἤλλαξαν ἀμέσως διεύθυνσιν.

— Τι καλὰ! εἶπεν ἡ χωρική πρὸς τὴν Ἀδελαΐδα. Τώρα θά ἔχετε κατὶ να φάτε, σῆς καθὼς καὶ ὁ πολυαγαπημένος μας ἀρχηγός. Γιατὶ ὕστερ' ἀπὸ τοὺς κόπους ποῦ ἐκάματε διὰ να μας σώσετε, θά ἦταν κρίμα κ' ἄδικο να μείνετε μετὰ τὸ μαῦρο ψωμί καὶ τὰς πράσινες ἔλγες τοῦ Μοναστηρίου.

Καὶ ἀπεμακρύνθη μετὰ τῶν συντρόφων της. ἐν ᾧ ὁ κύριος Ὀρδερίκος ἔλεγε μετὰ κάποιαν πικρίαν πρὸς τὴν προσωπιδόφορον:

— Μεγάλῃ σας ἡ καλωσύνη να συμμερισθῆτε τὸ δεῖπνόν μου... ἂν καὶ δὲν ἐσυλλογισθῆκα να σας προσκαλέσω. Ἄλλα με συγχωρεῖτε, διότι ἀγνοῶ τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα αὐτοῦ τοῦ τόπου. Δὲν μου λέγετε, σὰς παρακαλῶ, πῶς δεῖνοῦν ἐδῶ οἱ ἀρχηγοί, ἔταν δὲν εὐρίσκουν κανένα ταξειδιώτην διὰ να τὸν ὑποβάλουν εἰς καταναγκαστικὴν εἰσφορὰν;

— Μπᾶ! ἀπήντησε γελῶσα ἡ Ἀδελαΐς καὶ μήπως ὁ ἀρχηγός δὲν θά σας πληρώσῃ αὐτὸ τὸ δεῖπνον μετὰ τὰ παραπάνω; Πόσες φορές θά φάτε καὶ θά πιῆτε εἰς τὸ τραπέζι του!

— Τί; πῶς; ἀνέκραξεν ὁ κύριος Ὀρδερίκος, παρεξηγήσας ἐντελῶς τὸν ὑπαινιγμὸν τῆς Ἀδελαΐδος καὶ ἐκλαβὼν αὐτὸν ὡς ἀπειλήν. Ὁ ἀρχηγός σας σκοπεύει να με κρατήσῃ αἰχμάλωτον, ἔως να του πληρώσω λύτρα; Ἄ, ἄς προσέξῃ! Ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας εἶνε μακρὰν, ἀλλ' ἡ δικαιοσύνη του πατάσσει

καὶ μακρὸν! Ὁ ἀρχηγός σας θά πληρώσῃ ἀκριβὰ... Πῶς; ἀκόμη γελᾶτε, δεσποινίς;

— Μὰ ἡ παρεξήγησις σας εἶνε τόσο παραξενυή! ὑπέλαβεν ἡ Ἀδελαΐς, γελῶσα δυνατώτερα.

— Ἡ παρεξήγησις μου... Τί σημαίνει αὐτό; Εἰπῆτε μου λοιπὸν τὸ ἔνομα τοῦ ἀρχηγῶ σας!

— Ἀκούσατε! ἀπεκρίθη ἡ Ἀδελαΐς: τὸ φωνάζουν ἀρκετὰ δυνατὰ ἐκεῖ κάτω.

Ἐπειτα, θωπεύσασα μετὰ τὸ μαστίγιόν της τὸ πλευρὸν τοῦ ἵππαιρίου της, ἀπεμακρύνθη καλπάζουσα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Οἱ μαῦροι ἄνθρωποι. — Ποτὸν ὑποπτον — Αἰχμάλωτος καὶ εἰς ἐνέδραν.

Καθ' ἣν στιγμὴν ἡ Ἀδελαΐς ἄρνε τὸν κύριον Ὀρδερίκον, ἡ ἡμίονός του ἔφθανεν εἰς τὴν ἄκρην τοῦ ὄροπεδίου, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔκειτο τὸ Μοναστήριον. Ἐκείθεν ὁ ταξειδιώτης παρηκολούθησε διὰ τῶν ὀφθαλμῶν μίαν διαδηλωσιν ἐνθουσιώδη, ἡ ὁποία τοῦ ἐκάμε μεγάλην ἐντύπωσιν.

Ἦτο ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης. Οἱ σωθέντες ἐκ τοῦ δεινοῦ κινδύνου ἐπεφήμουν τὸν λυτρωτὴν των. Ἐκατὸν καὶ πλέον ἄνθρωποι ὀπλισμένοι, κραδαίνοντες πελέκει, δόρατα καὶ ξίφη, παρήλαυνον ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγῶ, ὁ ὁποῖος ἐστέκετο παρὰ τὴν θύραν τοῦ ναΐσκου, κρυπτόμενος ἀπὸ τὸ ὑψηλὸν ἀνάστημα τοῦ πάτερ Μωγγήρου, ἱσταμένου ἐκ δεξιῶν καὶ εὐλογοῦντος ὁλονὸν τὰ πλήθη, ἀπὸ τὰ φαρδύματικά του καὶ ἀπὸ τὴν καλυπτροφόρον του κεφαλὴν μετὰ τὴν κυματίζουσαν λευκὴν γενειάδα...

Κάθε ἄνθρωπος ἐγονάτιζε διερχόμενος ἐνώπιον τοῦ ἀρχηγῶ τούτου, ἀοράτου διὰ τὸν κύριον Ὀρδερίκον, καὶ προέτεινε τὴν κεφαλὴν διὰ να φιλήσῃ τὴν χεῖρα τοῦ προσώπου τούτου, τὸ ὅποιον πρέπει να ἐκάθητο ἢ να ἦτο πολὺ χαμηλοῦ ἀναστήματος, διότι τὸ φιλήμα ἐδίδετο πολὺ χαμηλὰ. Μετὰ τὸ χειροφιλήμα ἀνεγείρετο καὶ ἐξέβαλλε φρενητιώδεις ζητωκραυγὰς, τὰς ὁποίας οἱ παριστάμενοι ἐπανελάμβανον ἐν χορῶ.

Ἄλλ' ὁ ἐνθουσιασμὸς οὗτος δὲν ἐφώτιζε διόλου τὸν κύριον Ὀρδερίκον περὶ τοῦ ποῦ ἦτο ὁ σωτὴρ τῶν κατοίκων τῆς Ἐρλῆς, οἱ ὅποιοι ἐκράυαζον ὄλοι εἰς τὴν γλῶσσαν τοῦ Ὁκ, τὴν ἀκατάληπτον:

— Εἶνε δικός μας καὶ εἰμεθ δικό του! Ζήτω ὁ ἀρχηγός μας! Ὁ σωτὴρ μας!

Ὀνομα ἔμεις τίποτε!...

Ἐπειτα εἰσῆλθον ὄλοι εἰς τὸν ναόν, ἐν ᾧ κ. Ὀρδερίκος ἐξηκολούθει να προχωρῆ βραδέως. Παντοῦ ἐφαινοῦντο θά ἰχνη τοῦ αἰματηροῦ ἀγῶνος: πτώματα κείμενα κατὰ γῆς, ὄπλα καὶ ἐνδύματα ἐσκορπισμένα. Ὁ ταξειδιώτης ὠδήγει μετὰ

Ο ΘΕΙΟΣ ΑΡΧΙΜΗΔΗΣ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΜΟΝΟΠΡΑΚΤΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ:

ΝΙΝΑ, ἑτῶν 12 } ἀδελφία.
ΑΛΕΚΟΣ, ἑτῶν 11 }

[Ἡ Σκηνὴ παριστᾷ δωμάτιον, Τράπεζα, καθίσματα, ἱματιοθήκη, κτλ. Εἰς τὸ βάθος θύρα. Ἡ Νίνα καὶ ὁ Ἀλέκος μελετοῦν καθήμενοι παρὰ τὴν τράπεζαν, ὁ εἰς ἀπάναντι τοῦ ἄλλου.]

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΝΙΝΑ: — Ἐτελείωσες δλα σου τὰ μαθήματα;

ΑΛΕΚΟΣ: — Ὅχι δά, τόσο γρήγορα! Ἐγὼ ἀκόμη τὸ γαλλικὸν θέμα... μὰ δὲν το καταφέρνω. Ὁ καθηγητὴς μου, βλέπεις, ἔβαλε μέσα δλα τὰ ἀνόμαλα ρήματα ποῦ του κατέβηκαν 'στο κεφάλι...

ΝΙΝΑ: — Κ' ἐγὼ ἔχω ἀκόμη να τελειώσω τὴν Ἰγγονογραφία μου, καὶ... μὰ τὴν ἀλήθεια, δὲν μπορῶ να προχωρήσω (Ἐγείρεται). Γιατὶ ἀρά γε ἡ μητέρα μας εἶπε να μὴν ἐξέλθωμεν ἀπὸ ἐδῶ, πρὶν τελειώσωμεν τὰ μαθήματά μας; Περιεσπρον πρᾶγμα! κατὶ θά σχεδιάζῃ πάλι... ἐγὼ ὅμως δὲν εἰμπορῶ πιά!

ΑΛΕΚΟΣ: (Ἐγείρεται ἐπίσης:). — Οὐτὰ ἐγὼ. Ἄν ὁ θεὸς εἶνε τόσο αὐστηρὸς, δσον θέλει να μὰς τον παραστήσῃ ἡ μητέρα, θά με μαλώσῃ, τώρα ποῦ θά ἔλθῃ. “Ε, ἄς με μαλώσῃ! Τὸ γαλλικὸν μου θέμα δὲν μπορῶ να το τελειώσω εἶνε τὸν ἀδυνατὸν ἀδύνατον!

ΝΙΝΑ: — Φαίνεται ἔμεις, καθὼς λέγει πάντα ἡ μητέρα, ὅτι ἡθεία εἶνε ἀκόμη αὐστηροτέρα καὶ ἀπὸ τὸ θεῖον... Παράξενον πρᾶγμα! Μὰς τους ἔχουν ζωγραφίσῃ με τέτοια χρώματα τοὺς καίμενους, τὸν θεῖον καὶ τὴν θεϊαν, ποῦ κ' ἐγὼ δὲν ἠξεύρω μετὶ ὑφους θά τους δεχθῶμεν καὶ πῶς θά χαρῶμεν διὰ τὸν ἐρχομὸν των!

ΑΛΕΚΟΣ: — Ὁ θεὸς ἔζησε ὄλον τὸν καιρὸ 'στο Παρίσι. Ἐκεῖ ἐνούμφεθη τὴν θεϊαν, τὴν ὁποίαν ἡ μητέρα δὲν ἐγνώρισε ἀκόμη ἐννοεῖται ὅτι καὶ τὸν ἀδελφὸ της ἔχει να ἰδῆ ἀπὸ τὸν καιρὸ ποῦ ἐφυγεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

ΝΙΝΑ: — Καὶ φαντάσου, ἔρχονται σήμερα καὶ οἱ δύο.

ΑΛΕΚΟΣ: — Ναί... καὶ διὰ να τους κάμωμεν ὑποδοχὴν, πρέπει να τελειώσωμεν δλα μὰς τὰ μαθήματα καὶ να εἰμεθα ἔτοιμοι. Ἐγὼ πρέπει να παρουσιάσω εἰς τὴν θεϊαν τὸ γαλλικὸν μου θέμα.

ΝΙΝΑ: — Κ' ἐγὼ εἰς τὸν θεῖον τὴν ἰχνογραφίαν μου... Ὄψ! τί ὀκληρὸν!

ΑΛΕΚΟΣ: — Ὄψ! τί ἀνυπόφορον!

ΝΙΝΑ: — Μὰς περιμένει ἔμεις ὕστερα ἕνα γεῦμα ὀχυμασίον.

ΑΛΕΚΟΣ: — “Ε, αὐτὸ δά ἔλειπε...

ΝΙΝΑ: — Τί λές; να τρέξω μιὰ στιγμὴ 'στο μαγαζεῖο, να ἰδῶ τί κάμνει ἡ κυρὰ-Σμαράγδα;

ΑΛΕΚΟΣ: — Γιατὶ ὄχι; Τρέξε... καὶ ἂν εἶνε τίποτε καλὸ... κανένα γλυκί-

ΑΓΓΕΛΙΚΗ Ν. ΦΑΡΜΑΚΙΔΟΥ Βραβευθεῖσα ὑπὸ τὸ ψευδώνυμον Χιονοσκαπῆς Ἀργῆ εἰς τὸν 6θον Διαγωνισμὸν τῶν Λύσεων. (Ἰδὲ φυλ. 33, σελ. 266 ἰ. ἑ.)

